

og ikke heldig Praksis. Jeg skal gøre opmærksom paa, at indenfor andre Administrationsgrene har man haft en lignende Praksis, idet Udskrivningsvæsenets Avancementspladser var forbeholdt de rent militære Embedsmænd, men det lykkedes at bryde denne Praksis, saaledes at Udskrivningsvæsenets egne Embedsmænd kunde naa op i Chefsstillingerne.

I øvrigt er der afholdt Samraad om Inddrivningen af Renter og Afdrag af Laanene af 1918 til Haandværkere og mindre Landbrugere, idet i alt Fald en stor Del af Finansudvalgets Medlemmer havde den Opfattelse, at Ministeren havde givet Tilsagn om ikke at foretage saadanne Inddrivninger, før der var truffet Aftale om hele dette Forholds Ordning. Den højtærede Minister har imidlertid ment, at han maatte, burde og skulde gøre, hvad han har gjort; men at han ofte derved er kommet til at ramme haardere, end man har ønsket, tror jeg, de fleste af Finansudvalgets Medlemmer har et Indtryk af.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har Ret i, at man fra alle Sider har høvdet, at Spørgsmaalet om Finansernes Stilling var det, man stillede hen imod ved denne Finanslovbehandling, og det maatte derfor ventes, at man netop fra Regeringspartiernes Side vilde benytte denne Lejlighed til at underkaste den en Forhandling. Jeg ved nu ikke, i hvor høj Grad dette vil ske i Dag; ogsaa den højtærede Formands Udtalelser tyder jo paa, at Forhandlingen vil blive begrænset. Men een Ting tør man vel i alt Fald gaa ud fra, nemlig at man i Dag af Finansministeren vil faa fuld Redegørelse for, hvordan Statsfinansernes Stilling i Øjeblikket er, ligesom man vel ogsaa kan gaa ud fra, at den højtærede Minister i Hovedtrækene kan angive, hvorledes han, hvis denne Stilling er daarlig, vil søge at faa den forbedret. Men hvad disse Forhold angaar, er det rimeligt at vente med at optage Debatten, indtil den højtærede Minister har udtalt sig.

Jeg skal da kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger i Tilknytning til den Skrivelse, der foreligger om Kassebeholdningen. Det er en Skrivelse, der følger en ældgammel Tradition, som stammer fra Tidspunkter, hvor Spørgsmaalet om Statens Kassebeholdning ikke havde den fundamentale Betydning for Finansernes Stilling som nu. Den er affattet nøjagtig efter samme Skema, som er anvendt i en Række af Aar, og vedrører derfor ikke hele Kassebeholdningen, men kun en Del

af den, den Del af den, som bestyres af et bestemt Kontor i Finansministeriet, nemlig Kontoret for udenlandske Betalinger. Selve Skrivelsen har derfor kun en relativ Interesse, og som Sammenligningsgrundlag er den saare svag, for saa vidt som endog saa den Del af Kassebeholdningen, der bestyres af Kontoret for udenlandske Betalinger, ikke er en saadan Del af Kassebeholdningen, som er udsøndret paa særlig Maade af Statsregnskabet, saaledes at man altsaa direkte ved at sammenholde et Statsregnskabstal med denne Skrivelses Tal vil kunne komme til et Sammenligningsresultat.

Derfor har Finansudvalget ogsaa i Fjor og i Aar anmodet om i Tilknytning til denne yderst detaljerede Redegørelse for Bevægelser indenfor en Del af Kassebeholdningen at faa Oplysninger om den øvrige Kassebeholdnings Stilling. Den højtærede Minister har givet en Del Oplysninger i saa Henseende, men de ligger noget tilbage i Tiden og er kun fuldstændige for et Tidsrum indtil den 30. September 1922, paa hvilket Tidspunkt den samlede Kassebeholdning, altsaa baade den Del, der bestyres af Kontoret for udenlandske Betalinger, og den øvrige Del af Kassebeholdningen, efter den højtærede Ministers Oplysninger udgjorde ca. 162 Mill. Kr., hvilket vil sige, at den, siden Statsregnskabet afgaves den 31. Marts, var gaaet 26 Mill. Kr. ned. Dette Fald laa særlig paa den kontante Del af Kassebeholdningen, hvilket atter er noget andet end den Del, der bestyres af Kontoret for de udenlandske Betalinger, idet den omfatter Dele baade af denne og af den øvrige Kassebeholdning og væsentlig bestaar i Beholdninger i Bankerne, som snart findes opført det ene, snart det andet Sted, efter som det er paa Statsregnskabet, man søger Besked, eller det er i denne Skrivelse, man søger. Den kontante Kassebeholdning var gaaet ned til 41 Mill. Kr. To Maaneder efter meddelte den højtærede Finansminister, at nu — altsaa pr. 30. November 1922 — var den kontante Del af Kassebeholdningen gaaet ned til 26 Mill. Kr., uden at der hertil kunde føjes nogen Oplysning om, hvor meget den samlede Kassebeholdning var, idet alle Oplysninger vedrørende Mellemlægninger med Institutionerne, samt om Indtægts- og Udgiftsrestancer efter Finansministerens Udsagn maa være et Par Maaneder gamle, før de kan naa ind til Centraladministrationens Kontorer.

Endelig har Ministeren givet en Oplysning til, nemlig pr. 31. December 1922,